

خیلواکی

استقلال

www.esteqtaal.net

پنجشنبه ۲۳ فبروری ۲۰۲۳

نویسنده: مرجان کمال
بازنگری و تبصره: حمید انوری

از لابلای کتاب ماندگار

"افغانستان در تلاطم تاریخ"

قسمت ششم

ایجاد یک مرکز فراگیری تعلیم و سواد آموزی برای خانم ها در

ولایت غزنی

مرکز تعلیمی و تبادل افکار برای خانم ها در ولایت غزنی

این مرکز تنها یک مرکز آموزشی نبوده، بلکه برای خانم هائیکه در آن از فراگیری علم و سواد بهره مند می شوند، یک محل تجمع جهت گفت و گو، مشوره و تبادل نظر نیز می باشد که در آن مانند خانه خود بتوانند احساس آرامش نمایند، از طرف دیگر خلق نمودن این مرکز یک فرصت برای ما داد تا مسئولین نهاد های مختلف را دور هم جمع نماییم. این تدبیر یا ستراتیژی همکاری، در شرایط فعلی بازسازی افغانستان بسیار سودمند می باشد. این مرکز آموزشی در مرکز غزنی در قلب بازار کهنه شهر غزنی موقعیت دارد.

یک کودکستان برای نگهداری اطفال خورد سال خانم هائیکه برای نگهداری اطفال خورد سال شان در منزل امکانات ندارند، پیش بینی شده است تا بتوانند به فکر آرام به آموختن بپردازند و این مرکز روزانه در حدود زیادتیر از ۶۰ خانم را پذیرا می باشد. آنهایی که از نعمت سواد بهره مند اند، در این مرکز به فراگرفتن لسان انگلیسی و انفارماتیک و خانم هائی که سواد ندارند، بر علاوه کورس های سواد آموزی، قرار انتخاب خود شان، کورس های گل دوزی، زراعت و مالداری، کشت و تولید سبزیجات و قوریه ها و برخی هم به کمک های اولیة صحی، مشغول آموزش اند.

همچنان مسؤلیت این کودکستان را به شخصی که قابلیت تربیه طفل را دارد سپرده شده است تا بتواند به صورت درست از اطفال نظر به ضرورت شان رسیدگی نماید.

برای اطفال کودکستان، سرگرمی های مختلف از قبیل مکان برای بازی و لوازم تعلیمی جهت خواندن و نوشتن فراهم گردیده است.

آنانی که در این مرکز از این پروگرام بشری مستفید شده اند، عبارتاند از:

در حدود ۶۵ خانم که به صورت مستقیم مستفید می گردند، ۴۵ خانم برای سواد آموزی و در حدود ۲۰ خانم دیگر که از سواد کافی برخوردار اند، با آموزش یک زبان خارجی و انفارماتیک و کسب یک مسلک جهت دریافت یک شغل برای آینده شان در تلاش هستند.

ناگفته نباید گذاشت که همه این شاگردان ماهانه از مواد غذایی که توسط پروگرام غذایی جهان تمویل می گردد، مستفید می گردند.

کورس های گل دوزی، و یا کورس های آموزشی زراعت و مالداری بنابر تقاضا و انتخاب خانم ها ترتیب می گردد.

پرورش گل و باغداری به صورت موازی با دیگر فعالیت های انکشافی در ولایت غزنی پیش برده می شود. (به طور مثال خلق نمودن قوریه ها در ولسوالی های اندر و خواجه نور ولایت غزنی).

آنهایی که از کورس های انگلیسی و انفارماتیک مستفید می گردند، شاگردانی اند که قبلاً سواد را تا درجه متوسطه تا صنف نهم فرا گرفته و یا هم دوازده پاس اند، که آرزومندی این دختران جوان یاد گرفتن یک رشته مسلکی بوده تا در آینده برای شان اجازه یک کار مناسب را بدهد. در حقیقت به صورت کلی همه این شاگردان که از نعمت تعلیم یک اندازه برخوردار اند دارای پشت کار، دقیق، وقت شناس و منظم اند، نظر به خانم های که جهت سواد آموزی آمده اند...

این بود یک نمونه کوچک از فعالیت های خستگی ناپذیر روانشاد "مرجان کمال" تنها و تنها در ولایت غزنی که مشتمل نمونه خروار و کمی از بسیار اینجا آوردیم، که البته تمام این فعالیت ها و تلاش ها در سرتاسر افغانستان، با تمام کمیت و کوائف آنها در کتاب ماندگار "افغانستان در تلاطم تاریخ" در بیش از ۴۷۰ صفحه منتشر گردیده و در اختیار علاقمندان در داخل و خارج از افغانستان قرار گرفته است.

این تذکر ضمنی فقط جهت قدردانی از آن دخت اصیل افغان بوده است، ورنه این کتاب نه برای فروش و پول سازی بود و نه هم برای شهرت طلبی که زنده یاد مرجان بارها آنرا به اثبات رسانیدند. (کتاب ها بصورت وسیع و به مصرف شخصی مادر گرانقدر شان، محترمه داکتر فریده جان نوری، طبع و در داخل و خارج از افغانستان بصورت مجانی توزیع گردیده است) زحمات مادر و دختر برای وطن و وطنداران در خور هزاران هزار ستایش است. روح و روان مرجان شاد و آرام باد و خداوند برای مادر محترمه شان طول عمر با صحت و صبر ایوب ارزانی فرماید.

روانشاد "مرجان کمال"، ولایت به ولایت، شهر به شهر و قریه به قریه و خانه به خانه، در سرتاسر افغانستان عزیز، خیرگیریای هموطنان دربند کشیده شده خود بود و از زن و مرد و پیر و جوان و اطفال و نوزادان هموطن خود بصورت متواتر خبرگیری و دلجوئی می نمود و زمینه های کمک های مؤسسات خیریه و رضاکار بین المللی را برای مستحقین مهیا می ساخت.

ولایت غزنی و مرکز و ولسوالی های آن بارها مورد پوشش فعالیت های خستگی ناپذیر آن دخت بی بدیل افغان قرار گرفته بود که اندک گزارشات آن در همان کتاب ماندگار درج گردیده است و گنجانبین تمام آن گزارشات در طول سالیان متمادی، از حوصله کتاب متذکره فراتر میرفت و حجم کتاب را شاید بیشتر از دو برابر می ساخت که نشر آنهمه در یک جلد مقدور نبوده و شاید روزی روزگاری جلد دومی هم در قبال داشته باشد، البته اگر صحت، حوصله و صبر و تحمل خواهر گرانقدر ما محترمه داکتر صاحب "فریده جان نوری"، ایشان را جهت گردآوری، ترتیب و ترجمه آن یاری کند. (این اما فقط در حد یک حدس و گمان است.)

روانشاد"مرجان کمال" حتی کورس های مقدماتی و کوتاه مدت جهت آموزش باغداری، مالرداری، زراعت و تهیه قوریه ها نیز در اکثر ولایات دور افتاده افغانستان برای زنان ایجاد کرده بودند که تعداد بیشمار زنان افغان در آن نواحی در مورد آموزش داده شدند و بیشمار زنان خودکفا گردیدند. قرار معلوم ایشان سخت در فعالیت و تلاش شباروزی بودند تا روزی روزگاری به اثبات برسانند که واقعاً "پاریس قشنگ است ولی نیست چو کابل، یا غزنه و زابل"، اما دریغا و دردا که فرصت بیشتر نیافتند و گلچین روزگار با بی رحمی تمام آن گل زیبا و رعنا را از گلستان ما ظالمانه چید.

